

อานิสงส์ของการสวดมนต์และปฏิบัติพระกรรมฐาน

ชลธิชา ชาญวิธา

P17012

ดิฉัน นางอนงค์ภัทร์ ปิติวรรณ สามีชื่อ นายธนคุณ ปิติวรรณ ครอบครัว
ของดิฉัน มีลูกสาว ๒ คน

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๖ ขณะนั้นดิฉันยังรับราชการอยู่ กรมส่งเสริมสหกรณ์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำงานอยู่ในกรมส่งเสริมฯ กทม. ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ที่
จังหวัดสระบุรี มีหน้าที่รับผิดชอบเป็นเจ้าหน้าที่การเงิน ประมาณ ๑๔ ปี และจะ
ได้รับพิจารณาเงินเดือน ๒ ขั้น บ่อยมาก ส่วนคุณธนคุณ ปิติวรรณ ทำงานบริษัท
กระเบื้องกระดาศไทย จำกัด ประจำอยู่ที่จังหวัดสระบุรี ขณะนั้นหน้าที่การงานและ
การเงินดีมาก อยู่จังหวัดสระบุรีไม่นาน ดิฉันก็ได้รู้จักกับเพื่อนต่างหน่วยงานกัน เขา
ได้นำหนังสือ กฎแห่งกรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำ จรัญ ลีตธมฺโม มาให้ดิฉัน
อ่าน เมื่อได้อ่านแล้วชอบมาก เกิดความเลื่อมใส ศรัทธาหลวงพ่อดำ แต่ก็ยังไม่มี
โอกาสไปกราบนมัสการหลวงพ่อดำท่านเลย

ประมาณ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้มีเพื่อนนำหนังสือของหลวงพ่อดำมาให้อ่านอีก
พร้อมทั้งเล่าเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับวัดอัมพวันให้ฟัง ครั้งนี้ดิฉันได้มีโอกาสไปกราบ
นมัสการหลวงพ่อดำ จำได้ว่า วันที่ไปนั้นเป็นวันคล้ายวันเกิด ลูกสาวคนโต ขณะนั้น
ลูกสาวอายุได้ประมาณ ๘-๙ ขวบ ลูกของดิฉันอายุห่างกันประมาณ ๒ ปี และ
ชอบเถียงกันเป็นประจำ บางครั้ง ดิฉันก็พูดกับลูกไม่เพราะ ตอนนั้นดิฉันทำงาน
การเงินบางครั้งจะเครียดมาก และก็ยังไม่มีอะไรเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ สวดมนต์ ก็ไม่
รู้จัก พระกรรมฐาน(สติปัฏฐานสี่) ก็ไม่รู้จัก วันแรกที่ได้ไปกราบหลวงพ่อดำ ดิฉันก็

ได้รับเมตตาจากหลวงพ่อบอกว่าท่านขึ้นมาที่ดิฉัน และบอกว่าลูกดีอยู่แล้ว เป็นแม่ต้องพูดกับลูกให้ดี อาตมาขอขมาบิดา มารดา พ่อดิฉันได้ยินได้ฟัง เท่านั้น ใจก็คิดว่า ต่อไปจะไม่พูดกับลูกอย่างนั้นอีกแล้ว หลังจากนั้น ดิฉันและสามีก็จะไปกราบหลวงพ่อบ้าง อยู่เนืองๆ เวลาไปกราบหลวงพ่อบ้างใด ดิฉันและสามีจะได้ยินหลวงพ่อบอกว่า สวดมนต์นะ สวดแล้วจะดี สวดแล้วจะรวย สวดแล้วหน้าที่การงานก็จะเจริญก้าวหน้า ลูกๆ ก็จะได้ครอบครัวก็มีความสุข ไปครั้งใดก็จะได้ยินอย่างนี้ทุกครั้ง ดิฉันและสามีจึงได้นำไปปฏิบัติ โดยการสวดมนต์ เจริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และพาหุ มหาคาย กับอิติปิโส เท่าอายุ + ๑ ตามที่หลวงพ่อบอก ขณะที่ดิฉันรับราชการอยู่ ดิฉันจะมีความคิดว่า ถ้ากรมฯ ย้ายดิฉันออกจากจังหวัดสระบุรี เมื่อไร ดิฉันจะลาออกจากราชการ เพื่อที่จะอยู่กับครอบครัว ดังนั้น ดิฉันจึงเป็นคนไม่อยู่นิ่ง ชอบทำอะไรทำ เมื่อเวลาออกจากราชการแล้วตัวเองจะได้มีงานทำมีรายได้ ดิฉันเรียนตัดเสื้อ ของพรสี่ ตอนนั้นรับราชการไป และก็รับตัดเสื้อสตรีไปด้วยลูกค้ำมาก บางครั้งทำไม่ทัน เท่านั้นยังไม่พอบางครั้งจะประดิษฐ์ดอกไม้ เป็นของชำร่วยส่งขายที่พาหุรัด ก็ทำไม่ทันอีกเช่นกัน ขายดีมาก จะมีผู้ช่วยทำ ๓-๔ คน จากนั้นไม่นาน ดิฉันก็คิดที่จะค้าข้าวสารอีก เพราะหน่วยงานราชการที่ดิฉันอยู่ จะคุมสหกรณ์ทุกประเภท รวมทั้งสหกรณ์การเกษตรด้วย และมีโรงสีข้าว ดังนั้น ดิฉันจึงมีโอกาสขายข้าวสารโดยการขายปลีกและส่ง นอกจากงานประจำของสามีแล้ว เขาจะช่วยงานพวกนี้อีก เราทั้งสองสนุกกับงานพวกนี้มาก เพราะเราได้เงิน เราคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่สำคัญกับเรามาก ดิฉันทำกิจการพวกนี้มาก เพราะเราได้เงิน เราคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่สำคัญกับเรามาก ดิฉันทำกิจการพวกนี้อยู่ประมาณ ๔-๕ ปี ช่วงนั้น ดิฉันได้เดินทางไปบ้านเกิด ซึ่งจะไปเยี่ยมคุณพ่อคุณแม่ ที่จังหวัดนครปฐม ดิฉันเป็นคนนครปฐม พอไปเยี่ยมคุณพ่อคุณแม่ ดิฉันได้เล่าให้ดิฉันฟังว่า ที่นครปฐมได้มีร้านค้าขนม เขาขายวุ้นมะพร้าวอ่อน ขายดีมาก ทำเป็นรูปร่างต่างๆ เป็นวุ้น สีล้วนสวยงาม คุณแม่ก็บอกให้ดิฉันไปซื้อทาน เวลาไปเยี่ยมคุณพ่อคุณแม่ที่ไร ดิฉันก็จะแวะเวียนเข้าไปอุดหนุนทุกครั้ง แต่ครั้งที่เข้าไปอุดหนุน ดิฉันจะมีความคิดที่อยากจะทำขนมวุ้น

มะพร้าวนี้มาก แต่ดิฉันทำไม่เป็นเกิดมาไม่เคยทำขนมอะไรเลย ดิฉันเป็นลูกสาวคนเดียวในจำนวนพี่น้อง ๔ คน คุณพ่อ คุณแม่จะสั่งลูกๆ เรียบนอย่างเดียว คุณพ่อเป็นข้าราชการบำนาญ คุณแม่ก็เป็นข้าราชการบำนาญ เหตุที่ดิฉันตัดเสื้อผ้าเป็นเพราะคุณแม่จะมีฝีมือตัดเย็บให้ดิฉันใส่ จนดิฉันมีสามีแล้ว ดิฉันจึงไปเรียนเพิ่มเติม ส่วนขนมไม่มีความรู้เลย แต่ดิฉันก็อยากที่จะทำ เพราะที่บ้านนครปฐมจะมีมะพร้าวน้ำหอม ดังนั้นดิฉันจึงเริ่มนำไปหัดทำโดยถามผู้รู้บ้าง ทำถูกทำผิดบ้าง โดยจะได้กำลังใจจากสามี ไม่ว่าจะดิฉันจะคิดริเริ่มทำอะไร สามีจะเป็นกำลังใจให้ และช่วยทำทุกอย่าง ส่งเสริมดิฉันทุกอย่างทุกอาชีพที่ดิฉันคิดทำ จากนั้น ดิฉันก็ได้มีกิจการขนมวุ้นมะพร้าวอ่อน เป็นของตนเอง ดิฉันหยุดกิจการอื่นๆ ทั้งหมด ทำราชการเป็นงานประจำ และก็ทำกิจการวุ้นมะพร้าวอ่อน สามีก็ทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัทอยู่เหมือนเดิม ดิฉันมีครอบครัวที่อบอุ่น สามีเป็นคนดีมาก รักครอบครัว จนเพื่อนๆ หรือผู้ที่รู้จักดิฉันออกปากชม ว่าดิฉันโชคดี ที่มีสามีดี ลูกๆ ก็น่ารัก ครอบครัวของดิฉันชอบไปวัดทำบุญ ขณะเดียวกันดิฉันและสามีก็จะสวดมนต์ตามที่หลวงพ่อบ้านสอน แต่ทำแบบขาดตอนทำแบบไม่สม่ำเสมอ ทำๆ หยุด เป็นอย่างนี้เสมอมา หลวงพ่อบ้านจะสอนเสมอว่า ถ้าทำแบบลุ่มๆ ดอนๆ ทำแบบจุ่มๆ จ้ำๆ ก็จะได้อย่างที่ทำ เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ขณะที่ดิฉันรับราชการราชการอยู่ และก็มีกิจการทำขนมวุ้นมะพร้าวอ่อน ดิฉันจะทำส่งตามห้าง ตามร้านอาหาร ส่งกับเซเว่นๆ และมินิมาร์ทอีกหลายแห่ง ตอนนั้นขายดีมาก กิจการกำลังเติบโตและเริ่มเป็นที่รู้จักของผู้คน มีคนช่วยทำประมาณ ๗-๘ คน ทำแทบไม่ทัน ในแต่ละวัน ดิฉันจะต้องใช้มะพร้าวอ่อน วันละประมาณ ๑๐๐ กว่าลูก ใช้กะทิประมาณ ๘๐-๙๐ กิโลกรัม ทำอย่างนี้ทุกๆ วัน ยิ่งเป็นเวลาเทศกาลต่างๆ ที่ผู้คนเขาเที่ยวกัน ช่วงนั้นกิจการของดิฉันยิ่งขายดี ถ้าเป็นช่วงปีใหม่ยิ่งขายดีมาก

ประมาณ พ.ศ.๒๕๓๖ ขนมของดิฉันได้มีโอกาสขึ้นโต๊ะเสวยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และขึ้นโต๊ะเสวยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯที่วัดมงคลชัยพัฒนา

อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี หลังจากนั้นไม่นานก็ได้เซลล์ชวนชิม จาก หม่อมราชวงศ์ถนัดศรี ลงหนังสือพิมพ์ มติชนรายสัปดาห์ ก็จากรก็ยิ่งขายดีมากขึ้น ดิฉันจึงได้ลาออกจากราชการเพื่มาดำเนินกิจการขนมของตนเอง ตอนนั้นขนมขาย ดีมากๆ แต่ยิ่งขายดีเท่าไรดิฉันก็ยิ่งไม่มีเวลา ดิฉันและสามีไม่มีเวลาแม้แต่จะสวด มนต์ ทำการค้าขายอย่างเพลิดเพลิน บางวันนี่ก็ได้ก็จะสวดมนต์บ้าง บางวันก็ไม่ สวด ทำแบบนี้ เสมอมา จนกิจการเริ่มแย่งลง แล้วก็ต้องหยุดตัวเอง ซึ่งไม่สามารถที่จะ ทำขายต่อไปได้ ทำส่งไปเท่าไร ก็ต้องเก็บคืนมาทั้ง ดิฉันและสามีจึงรู้ว่านี่คือผล จากการทำที่เราทั้งสอง สวดมนต์แบบลุ่มๆ ดอนๆ แบบเจ็บๆ ทำแบบจิ้มๆ จ้ำๆ เมื่อ เหตุไม่มี ผลมันก็คงจะไม่เกิด จากนั้นดิฉันก็กลายเป็นคนว่างงานแต่ก็ยังไม่ได้อำนาจ ในการกระทำของตัวเอง ดิฉันกลับไม่สวดมนต์เลย ไม่เข้าวัด ไม่ทำบุญ ไม่ทำทาน ปิดห้องพระไม่เข้าไปสวดมนต์ และยังมีความคิดอีกว่าเราเกิดมาไม่เคยทำให้ใคร เดือดร้อน ทำไมชีวิตของดิฉันจึงเป็นแบบนี้ มีป้ายเซลล์ชวนชิม รับรองความอร่อยใน รสชาติของขนม แต่ก็ไม่สามารถทำการค้าขายได้ เพื่อนดิฉันเขาบอกกับดิฉันว่า ดิฉันมีวาสนาที่ทำขนมขึ้นมาจนถึงจุดนี้ได้ แต่ดิฉันไม่มีบุญที่จะครองป้ายเซลล์ เพื่อที่จะทำการค้าต่อไป ดิฉันรู้ว่า บุญมี บาปมี กรรมมี แต่ก็ได้แต่รู้ ไม่เคยเข้าใจ ในคำพวกนี้เลย การค้าของดิฉันลงสุดยังไม่พอ จากนั้น ชีวิตครอบครัวที่เคยว่าดีมี ความสุข ก็กำลังลงอีก โชคดีที่ดิฉันมีหลวงพ่อยู่ในหัวใจ

ปลายปี พ.ศ.๒๕๔๑ เพื่อนที่เคยรับราชการอยู่กับดิฉันได้มาแนะนำอาชีพ ขายตรง จำพวกสินค้าอุปโภค บริโภค ให้ดิฉันและสามี ตัวดิฉันฟังแล้ว ก็ไม่สนใจที่จะ ทำ แต่สามีดิฉันได้ตัดสินใจสมัครเป็นสมาชิก และได้ทำควบคู่กับงานประจำ สามีของดิฉันก็ได้ชวนเพื่อนหญิง ของเขาเข้ามาทำด้วย กิจการดู เหมือนว่าจะไปได้ดี สามีของดิฉันก็จะออกไปทำงานร่วมกับเพื่อนหญิง ของเขาเสมอจนมีข่าวในลักษณะ ไม่ดีไม่งาม ดิฉันจึงขอร้องให้สามีเลิกทำงานขายตรงนั้น แต่สามีดิฉันเขาไม่ยอมเลิก ครอบครัวเริ่มมีปัญหา

๙ มีนาคม ๒๕๔๓ ดิฉันและสามีได้เดินทางไปรับ ลูกสาวจากโรงเรียน ประจำ ช่วงนั้นสอบเสร็จ จึงปิดภาคเรียน ลูกๆ จึงได้อยู่บ้านครอบครัวดิฉันจะเลี้ยง ลูกโดยดิฉัน และสามี จะเป็นทั้งพ่อ แม่ และเพื่อน ดังนั้นมีปัญหาอะไร ลูกๆ ก็เลย รับรู้ด้วย สามีดิฉันเมื่อทำงานประจำเสร็จก็จะไปทำงานขายตรงเป็นอย่างนี้ทุกวัน เริ่มมีอะไรที่ไม่เหมือนเดิม จากการกลับบ้าน ตามเวลา ก็จะเริ่มกลับไม่ตรงเวลา และ จะบอกว่างานยุ่ง บางครั้งอยู่บ้านก็จะมีคนโทรศัพท์ ตามให้ไปทำงานขายตรง จน ดิฉันเริ่มมีปากเสียง ทะเลาะกัน ดิฉันพยายามขอร้องไม่ให้เขาทำงานขายตรงนั้น แต่สามีดิฉันก็ไม่ฟัง บ้านที่เคยมีความสุข ก็เริ่มร้อนเป็นไฟ เหมือนนรก ดิฉันจะทะเลาะหาเรื่องสามีทุกวัน แต่สามีดิฉันจะไม่ได้ตอบ จะเงิบ ดิฉันเป็นคนที่มีทิฐิสูง ถ้า ต้องการอะไรแล้วต้องให้ได้ตั้งใจ ว่าถูกต้องคือถูก ว่าผิดก็ต้องผิด จะไม่ฟังใคร คำ ว่าอภัยก็ให้ไม่เป็น ๑ เดือนเต็ม ที่บ้านเป็นเหมือนนรก หาสุขไม่ได้ มีแต่การ ทะเลาะ ซึ่งเกิดจากดิฉันเป็นคนเริ่มทุกครั้ง จนลูกๆ เครียดมาก สามีก็เลยเลิกไม่ ออกไปทำงานขายตรง สามีดิฉันจะเป็นคนรักลูกๆ มาก และไม่ยอมเห็นลูกเสียใจ

๑๗ เมษายน ๒๕๔๓ ดิฉันและสามีพร้อมลูกสาวได้มีโอกาส ไปจังหวัด สิงห์บุรี เส้นทางที่ไป จะผ่านวัดอัมพวัน ดิฉันจึงบอกสามีแวะเข้าไปนมัสการกราบ หลวงพ่อ เพราะครอบครัวไม่ได้ มากกราบหลวงพ่อ นานมาตั้งแต่กิจการเจ๊ง ดิฉัน บอกว่าสามีบุญก็ได้พบท่านถ้าบุญไม่มีก็ไม่ได้พบ แต่ต้องบอกว่าเป็นโชคดี ของดิฉัน และครอบครัว เราได้พบหลวงพ่อ ดิฉันและครอบครัวได้นั่งฟังหลวงพ่อท่านสอน ธรรมะ แล้วท่านก็พูดกับลูกศิษย์ คนนั้น คนนี้ สักพักท่านก็ชี้ มาที่ดิฉันกับสามี และ พูดว่า “ จะเรื่อง ผัวมีชู เมียมีชู กรรมฐาน เท่านั้นช่วยได้ ” เป็นลูกศิษย์เรา เราเรียก ให้ทำแล้วจงทำเสียนะ ถ้าไม่ทำ ระวังประสาหมันจะกิน เราจะช่วยอะไรไม่ได้ ผัวก็ ช่วยเมียได้ เมียก็ช่วยผัวได้ ลูกก็ช่วยพ่อแม่ได้ พ่อแม่ก็ช่วยลูกได้ พอดิฉันได้ยิน หลวงพ่อท่านพูดจบ ดิฉันก็คิดว่าเราต้องเข้าปฏิบัติพระกรรมฐาน ปัญหาเรื่องผัวมีชู

จะได้ไม่เกิดขึ้น กับครอบครัวดิฉัน แล้วหลวงพ่อก็มาที่ดิฉันอีก และพูดว่า รอ
วาสนาหรือ เราจะบอกให้ไหม มันไม่เกิดหรอก ถ้าไม่กรรมฐาน แล้วหลวงพ่อก็พูดต่อ
จำไว้นะชีวิตจะดีได้ด้วยกรรมฐาน ขณะที่หลวงพ่อดอนดิฉันอยู่ ลูกสาวคนเล็กก็คิด
ว่าหลวงพ่ารู้ได้อย่างไร หลวงพ่อก็พูดต่อเราบวชมาตั้ง ๕๒ พรรษา แล้วเรา
เห็นหนอ อย่างเดียวเราก็รู้หมด แล้วหลวงพ่อก็มาที่ดิฉันอีก ท่านบอกว่า แม่
ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี “แม่แบบ แม่แผน แม่แปลน แม่บท แม่กลอน” แม่เท่านั้น
ที่เป็นแบบอย่าง ทุกวันนี้ดิฉันทำตามที่หลวงพ่อดอนดิฉันทุกอย่าง เป็น
แบบอย่าง ทุกวันนี้ดิฉันทำตามที่หลวงพ่อดอนดิฉันทุกอย่าง เป็น
แบบอย่าง สวดมนต์ ปฏิบัติกรรมฐาน ปัจจุบัน สามเณร และลูกทั้งสอง ก็ได้สวดมนต์
เข้าปฏิบัติกรรมฐาน วันพระถ้ามีโอกาสก็จะไปกราบนมัสการหลวงพ่อดอนดิฉัน และฟังธรรมะ
บรรยาย

๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เป็นวันแรกที่ดิฉันได้ไปเข้ากรรมฐานที่วัดอัมพวัน
ครั้งนี้ดิฉันเข้า ๓ วัน จำได้ว่าเป็นวันฉัตรมงคล ผู้คนเข้ากรรมฐานเป็นพันๆ คน
ดิฉันรู้สึกประทับใจ ในชีวิตมาก พอกลับถึงบ้าน ดิฉันก็เล่าให้สามีฟัง เหตุการณ์ใน
การปฏิบัติ สามีก็สนใจ พอมีวันหยุดงาน ก็ได้เข้ากรรมฐาน ตามดิฉัน

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เป็นครั้งที่ ๒ ครั้งนี้ สามีดิฉันได้ ไปเข้ากรรมฐาน
ด้วย ดิฉันและสามีได้ไปกราบ หลวงพ่อกุฎี มีลูกศิษย์ และผู้คนไปกราบหลวงพ่อดอนดิฉัน
มากมาย ต่างก็นำพวงมาลัยถวายหลวงพ่อดอนดิฉัน บางคนก็นำของปัจจัยถวายเพื่อที่จะ
ทำบุญกับหลวงพ่อดอนดิฉัน จึงพูดกับสามีเบาๆ ว่านำของปัจจัยถวายหลวงพ่อดอนดิฉัน
ไม่ทันจบคำ หลวงพ่อดอนดิฉันก็มาที่ดิฉันกับสามี ว่าเราไม่ยากได้เงินแต่เราอยากให้ทั้ง
๒ คน มาปฏิบัติกรรมฐานกับเรา ดิฉันและสามีตกใจ เพราะพูดกันเบาๆ แต่หลวง
พ่อดอนดิฉันได้ยิน หลังจากนั้นดิฉันก็จะเข้ากรรมฐานทุกเดือน ๕ วันบ้าง ๗ วันบ้าง
ส่วนสามี ถ้ามีเวลาก็จะเข้า

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดิฉันได้ไปกราบหลวงพ่อกุฎิ ได้นั่งอยู่ข้างหน้า ดิฉันก็นั่งมองหลวงพ่อก่อนเหมือนทุกครั้ง หลวงพ่อก่อนได้เมตตาชี้ มาที่ดิฉัน และพูดว่า ถ้าเอาจริงให้รู้จัก แม่พานิช คนประจวบฯ หลังจากนั้นไม่นานดิฉันก็ได้รู้จัก แม่พานิช ตามที่หลวงพ่อก่อนบอก พี่เขาจะเป็นคนที่ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐานมาก หลวงพ่อก่อนสอนอะไร พี่พานิช ก็จะทำตามทุกอย่าง วันแรกที่ดิฉันรู้จักพี่พานิช เขาจะเข้าปฏิบัติกรรมฐาน พี่เขาจะบอกว่าถ้าเธอจะปฏิบัติกรรมฐานเธอต้องมีสัจจะ เขาให้ดิฉันตั้งสัจจะกับตัวเอง ให้เข้ากรรมฐานทุกเดือนๆ ละ ๗ วัน ดิฉันก็ตั้งสัจจะแล้วก็เข้าเดือนละ ๗ วัน จากนั้นคำว่าสัจจะ นี้ดิฉันก็นำไปใช้ในการปฏิบัติกรรมฐาน คือต้องตื่นตามเวลา แล้วก็เข้าปฏิบัติกรรมฐานทุกรอบ แบบตั้งใจ ทำตามครูผู้สอน แล้วคิดว่าถ้ามาแล้วต้องทำ ทำให้จริง ถ้าทำไม่จริง ก็ให้อยู่บ้าน ไม่ต้องเสียเวลา บางเดือนพี่พานิช จะชวนดิฉันเข้ากรรมฐาน ๑๕ วัน ดิฉันก็เข้า เวลาที่เข้ากรรมฐานจะเป็นวันพระ หรือวันลาศีล หลวงพ่อก่อนจะเทศน์ สอนกรรมฐาน ท่านจะพูดเสมอว่า ๑๐๐ คน ปฏิบัติได้ ๑ คน ท่านก็ตั้งใจแล้ว คนเราไม่ใช่ไม่เห็นเขาปฏิบัติแล้ว ชีวิตเขาดีขึ้น ครอบครัวดีขึ้น ลูกดีตั้งใจเรียนหนังสือ ลูกเลิกติดยาเสพติด สามเณรเจ้าชู้ก็เลิกเจ้าชู้กลับร้ายกลายเป็นดี จะทำได้กันทุกคนนั้นหาไม่ ถ้าจะทำให้ได้ เหมือนกันก็ต้องสร้างบุญ สร้างความดี ให้ได้ ถึง ๘๐ % ก็คือ ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน อย่างต่อเนื่อง หลวงพ่อก่อนจะยกตัวอย่างแม่พานิช คนประจวบ อยู่ตลอด ว่าตั้งใจปฏิบัติจนชีวิตดีขึ้น ดิฉันและสามี ทำตามแบบอย่างพี่พานิช ดิฉันจะเข้าปฏิบัติกรรมฐาน พร้อมพี่พานิช เป็นประจำ บางครั้ง พี่เขาจะปฏิบัติวันละ ๑๒ - ๑๕ ชั่วโมง ดิฉันก็พยายามปฏิบัติตาม พี่เขาว่าอะไรดี ดิฉันจะทำตามทุกอย่างให้ดิฉันเดิน ๒ ชั่วโมง นั่ง ๒ ชั่วโมง ดิฉันก็ทำตาม แล้วชีวิตมันก็ดีจริงๆ พอกลับบ้านก็จะพยายาม นำไปทำให้ต่อเนื่อง ตามที่หลวงพ่อก่อนสอน เวลาเข้ากรรมฐาน ๗ วัน ที่วัด ดิฉัน ก็จะพยายามปฏิบัติตามหลวงพ่อก่อนสอน คือ กินน้อย นอนน้อย พูดน้อย ดิฉันเริ่มเป็นคนใจเย็น มีเหตุ มีผล รู้จักการให้อภัย และทิสาก็ลดลง ดิฉันได้ตั้งใจปฏิบัติ

ตามที่หลวงพ่อสอน ได้ประมาณ ๒ ปี จนรู้ว่าสามีได้มีผู้หญิงอื่น รู้ได้จากการปฏิบัติกรรมฐาน ตามที่หลวงพ่อสอนให้เราเย็นหนอ ๕ ครั้ง ซ้ำๆ แล้วก็เดิน ขวาย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ ซ้ำๆ ตรงนี้สติจะบอกเลย ว่าสามีของดิฉันนอกใจมีผู้หญิงอื่น ดิฉันก็ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐานต่อเนื่อง ตัวสติ มันจะบอกให้ดิฉัน ทามสามี

๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ดิฉันได้ถามสามีว่า นอกจากดิฉันแล้ว ขามีคนอื่นอีกหรือไม่ สามีเขาถามดิฉันว่า เขาทำอะไรให้ครอบครัว เดือดร้อน หรือเขาดูแลครอบครัวดีมาตลอด ดิฉันจึงบอกเขาว่าๆ เขามีสิทธิ พูดคำว่า ไม่มี กลับมีเท่านั้น ดังนั้น คำที่ดิฉันได้ยินได้ฟัง ก็คือ เขายอมรับว่าเขามีคนอื่นอีก เขาบอกว่ามันเป็นกรรมของเขา ซึ่งเขาเลี้ยงดูกันมาประมาณ ๓-๔ ปี โดยที่ดิฉันไม่รู้เรื่องเลย ดิฉันได้ฟังรู้สึกเสียใจมาก แต่ต้องบอกว่าเป็นบุญของดิฉัน ที่ได้ตั้งอกตั้งใจฝึกปฏิบัติกรรมฐานอย่างต่อเนื่อง และหมั่นฟังธรรม คำสอนของหลวงพ่ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน จึงทำให้ดิฉันเกิดสติปัญญาแก้ไขปัญหาได้ ถ้าวันนั้น ดิฉันไม่เข้าปฏิบัติกรรมฐาน ไม่สวดมนต์ให้ต่อเนื่อง วันนี้ดิฉันคงไม่มีโอกาส เขียนข้อความนี้แน่นอน ทุกวันนี้ดิฉันจะสวดมนต์ และปฏิบัติกรรมฐาน แบบต่อเนื่อง ไม่ยอมทำแบบ ลุ่มๆ ดอนๆ ทำแบบเจ็บๆ ทำแบบจิ้มๆ จ้ำๆ อย่างเด็ดขาด เพราะกลัวบุญหมด หลวงพ่ของท่านจะพูดเสมอว่า “ มีวาสนา ถ้าบุญไม่มีวาสนามันก็ไม่เกิด ”

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ดิฉันและสามีได้มีโอกาส ไปกราบหลวงพ่ พร้อมครอบครัวพี่พานิช ดิฉันไม่คาดคิดว่าจะได้ยินคำพูดจากสามีกราบหลวงพ่ “ หลวงพ่ครับ ด้วยเมตตาจากหลวงพ่ที่ได้ให้ครอบครัวผมรู้จักกรรมฐาน ทุกวันนี้ผมได้สวดมนต์ และปฏิบัติกรรมฐานอย่างต่อเนื่อง จึงให้ผมพ้นวิบากกรรม จากการมีภรรยา น้อย ” แล้วหลวงพ่ท่าน ก็สอนว่ากรรมเกิดจากการกระทำ ณ วันที่เขียนข้อความนี้เป็นระยะเวลาประมาณ ๑ ปี ที่สามีดิฉันปฏิบัติตนอยู่ในศีลในธรรม ตามคำสอนของหลวงพ่ ทุกวันนี้ ประมาณตี ๓ หรือ ตี ๔ สามีดิฉันจะตื่นขึ้นสวดมนต์ และปฏิบัติ

กรรมฐาน พร้อมกับจะหุงข้าวใส่บาตร ตอนเช้าเวลาออกไปทำงานทุกๆ วัน การงานก็ดีขึ้น ถ้ามีปัญหาแก้ไขได้

จากอนิสงส์ ของการปฏิบัติกรรมฐาน สวคมนตรี พระพุทธรคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พานุกรมหากา อิติปิโส เท่าอายุ +๑ และการปฏิบัติ ตามคำสอนของ หลวงพ่อ ทำให้สามีของดิฉันหลุดพ้นจากวิบากกรรม จากกรรมภรรยาน้อย และหันหน้าตั้งอกตั้งใจ ปฏิบัติกรรมฐาน จากร้ายก็กลายเป็นดี ครอบครัวก็มีความสุข

จากอนิสงส์ ที่ดิฉันและสามีตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน และการปฏิบัติ ตามคำสอน ของหลวงพ่อ ลูกสาวทั้ง ๒ ก็ว่านอนสอนง่าย เป็นเด็กดี และตั้งใจเล่าเรียนดีขึ้น แล้วยังเข้าปฏิบัติกรรมฐานตามอย่าง ดิฉันและสามี เวลาลูกๆ มีปัญหาอะไร ดิฉันและสามีก็จะยกคำสอนของหลวงพ่อ นำไปสอนลูกทั้งสอง

ดิฉันขอกราบระลึกถึงพระคุณในความเมตตา ของหลวงพ่อที่มีต่อครอบครัว ของดิฉัน ทำให้ดิฉันสามี และลูกทั้งสอง สามารถดำรงตนอยู่ในศีลในธรรมได้ จนครอบครัว กลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง และครอบครัวดิฉันจะยึดมั่น คำที่หลวงพ่อท่านสอนว่า “ การกระทำใดๆ ที่เป็นไปโดยต่อเนืองนี้ ของเล็กน้อยก็เป็นของใหญ่ บุญน้อย ก็เป็นบุญมาก ทำดีไม่ได้ผล เพราะทำตนลุ่มๆ ดอนๆ ทำดีที่ได้ผล เพราะทำตนสม่ำเสมอ ”

จึงขอเชิญชวนทุกท่าน สวคมนตรี พระพุทธรคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พานุกรมหากาและอิติปิโสเท่าอายุ +๑ พร้อมกับปฏิบัติพระกรรมฐาน (สติปัฏฐานสี่) อย่างต่อเนื่อง ทำด้วยความศรัทธา และเชื่อมั่น ตั้งใจปฏิบัติทุกท่านก็จะได้พบของจริง ตามที่หลวงพ่อท่านสอน